

terne, at „de maae føle sig aldeles nebbøiede, naar Tanken falder paa den Fremtid, der engang forestaaer dem, naar Alder og Svaghed nøde dem til at trække sig ud af deres byrdefulde Embedsvirksomhed, eller deres Koner og uforsørgeede Børn, naar de bortkalbes herfra“. Den samme Erkendelse, som det forrige Udvalg saaledes udtaler, har ogsaa gjort sig gjældende i det Udvalg, der i nærværende Sessjon er blevet nedsat, for at tage det samme Lovforslag under Overvejelse. Det erkjender, at der staar Meget tilbage at virke for Skolelærerstanden; men det erkjender ogsaa, at alt det Meget, som skal gøres for Skolelærerne i økonomisk Henseende, ikke læder sig afhjælpe og ikke bliver afhjulpet ved nærværende Lovforslag. Udvalget har deelt sig i et Fleertal og et Mindretal, og det er Udvalgets Fleertal, som erkjender, at nærværende Lovforslag vel ikke i Almindelighed forandrer Skolelærerens Kaar, men det formener dog tillige, at det ialtsald aabner lysere Udsigter for ham, naar han bliver gammel. Det er en Sorg i Lærerens Liv, der sjelden eller aldrig sover, der ved Synet af ulykkelige Enker og Børn af Lærere daglig vækkes og holdes vaagen; det er en Tanke, der daglig paatrænger sig Skolelæreren, naar han tænker paa sin Fremtid: Hvad skal der blive af mig, naar jeg bliver gammel, hvad skal der blive af min Kone og mine Børn, naar jeg kaldes bort herfra? Denne Tanke, siger jeg, foruroliger ham daglig. Den kongelige Embedsmands Enke er gennem Pensionsløven sikret en saadan Pension, hvormed hun kan komme ud af det, og idetmindste sikres for trykkende Næringsforger, Haandværkerens Enke kan fortsætte sin Mand's Erhverv, Dagleierens Enke kan gaae paa Arbejde, — det er kun Skolelærerens Enke, der er prissgivet til Nød og Glendighed; thi af en Sum paa 15—20 Rd. Pension er det umuligt for hende at kunne leve. Hvis der derfor kunde gøres Noget, og jeg troer, og Fleertallet af Udvalget troer med mig, at der kan og bør gøres Noget for Skolelæreren, navnlig ogsaa for den Tid, naar han bliver gammel, og for hans Enke og Børn, naar han kaldes bort herfra, saa er det ikke mere end en god Gjer-

ning, og dette troer vi vil kunne opnaaes gennem nærværende Lovforslag, som Udvalget med nogle saa Forandringer har indstillet til Thingets Antagelse.

Der er et Mindretal i Udvalget, som ikke kan tiltræde Fleertallets Forslag, fordi, som det siger, Forslagets „Dphøielse til Lov vilde medføre betydelige Udgifter for Kommunen, saabensom for Læreren“. Naar man beseer § 1 rigtigt, troer jeg ikke man med Rette skal kunne sige, at man bereber Læreren betydelige Udgifter, og ligesaa lidt troer jeg, at man med Rette skal kunne sige, at man paafører Kommunen betydelige Udgifter. Der vil, efter Forslaget, maaskee kun være Tale om henved 2000 Rd., der ville falde som Meerudgift paa alle Landets Communer, og, naar denne Udgift fordeles paa de 377,751 Edr. Hartorn, der er i hele Landet, saa vil den sørgede Byrde for Commuenerne omtrent blive $\frac{1}{2}$ ø pr. Edr. Hartorn, og det troer jeg ikke, at man med Mindretallet kan sige at være betydelige Udgifter.

Efter disse almindelige Bemærkninger, skal jeg tillade mig med et Par Ord at omtale § 1, som handler om Skolelærer-Hjælpekassernes Indtægter, saaledes som de nu foreslaaes. — Det første Punkt af denne Paragraph er blevet omændret af Udvalgets Fleertal, saaledes, at det skulde lyde: „Skolelærernes aarlige Bidrag, hvilket skal ydes med $2\frac{1}{2}$ pCt. af al Indtægt i Korn og Penge. Kornet beregnes efter hvert foregaaende Aars Capitels-taxt. De faste Indtægter, Høttidsoffer og Accidentser, Alt anslaaet i Penge, opgives af vedkommende Lærer efter Middelberegning af sammes Beløb de sidste 10 Aar.“ Naar man sammenligner denne Redaction med det Tilsparende, der findes i det oprindelige Forslag, vil man see, at der er foregaaet adskillige Forandringer ved dette Punkt. Det Antal Procenter, der skulde svares af al Indtægt i Korn og Penge, er det samme, som det fra Først af var bestemt, men disse $2\frac{1}{2}$ pCt. af al Indtægt i Korn og Penge svarer omtrent til eller henved hvad der for Diebliffet erlagges af Skolelæreren paa enkelte Steder. Da et Lovforslag om Skolelærer-Hjælpekasserne var for i Stænderforsamlingerne i Roestilde og Viborg